

της, ἀποσύρθητι εἰς τὸ κελλίον σου, ὅπου θέλεις ἐπανα-
 λείβε εἰκοσάκις τὸ Ἐλέησόν με Κύριε, γονυπετής και
 τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένης. Εἰς ἕκαστον δὲ ψαλμὸν θέ-
 λεις κάμει χρῆσιν και τῆς μαστίγος σου (1)

Και οὕτως, ἀδελφαί, εἶπε πρὸς τὰς μοναχάς, θέ-
 λετε ὑποστῆ τὸν αὐτὸν κανόνα ὑπάγετε και παρα-
 κλέσατε τὸν Θεὸν νὰ μετριάσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν
 ἰσχυροστομίαν σας και τὴν ζέσιν τῆς περιεργείας σας.

Ἡ στροπειοφύλαξ και αἱ μοναχαὶ ἀπεσύρθησαν κα-
 τὰ τοῦ κανόνα και τεταραγμέναι εἰς τὰ κελλίια των, ὅ-
 που ἐξετέλεσαν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν σκληρὰν ποιήν ἣν εἶ-
 ραν ἐπιβάλλει αὐταῖς ἡ ἡγουμένη, και ἣν εἶχε προκα-
 λήσει ἡ περιεργεία των. Ἡ εἰδότης τοῦ μέσου οὐτινος
 ἡ ἡγουμένη ἐποίει χρῆσιν πρὸς καταστολήν τῆς ἀδία-
 κρισίας και ἀθυροστομίας διαδοθῆν μετ' οὐ πολλῶ καθ-
 ἰσασαν τὴν μονήν, κατέστησε τὰς συνδιαλέξεις ἀ-
 ριζιτον ζωηράς, τουλάχιστον μάλλον συνεσταλμένας.

Ἄν και ἡ ἡγουμένη δὲν ἐσυγχώρει τὴν περὶ τὴν
 καταγωγὴν τῆς προστατισομένης αὐτῆς συζήτησιν,
 ἰστέρεπεν ὅμως εἰς τὰς ἀδελφὰς νὰ χορηγῶσι τὰς
 ὑπομνήσεις και τὰς περιποιήσεις των εἰς τὴν μικρὰν κό-
 μην, ἣτις και ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς
 Λαον ἀτομικῶς. Ἡ ἡγουμένη ἀνεδέχθη τὸ τέκνον ἐκ
 τοῦ βαπτίσματος μετὰ τοῦ dome Jerome, τοῦ Mac
 Mahon, γρηραιῶ βενεδικτίνου και πνευματικῶ αὐτῆς.
 Μόνον τὰ τρία ταῦτα πρόσωπα εἶχον γένωσιν τῆς συν-
 ἀξείως τῆς πράξεως τοῦ βαπτίσματος, γραφείσης
 ὑπὸ τοῦ πνευματικῶ, ὅστις ἔθεσεν αὐτὴν ὁμοῦ μετ' ἄλ-
 λων ἐγγράφων ἐντὸς θήκης διαχυρῶτος ἐσφραγισμένης
 καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σφραγίδος, παρακαταθήκῃς ἡς ἀνε-
 δέχθη τὴν φύλαξιν. Τὸ κοράσιον, εἰς ὃς ἐδόθη τὸ ὄνο-
 μα Μαρία, ἐτέθη παρὰ τῶν ἀναδόχων αὐτοῦ ὑπὸ τὴν
 ἰσιτήρησιν τῆς Παναγίας, προστατίδος τῆς μονῆς.

Δεκαεννέα παρῆλθον ἔτη, ἐν τῷ διαστήματι τῶν ὁ-
 κίων ἡ ἡγουμένη μόνη ἦν κάτοχος τοῦ ἀποκρύφου,
 ὅτι και ὁ ἐπίσκοπος και ὁ γέρον πνευματικῶς εἶχον
 ἐπιδοκίμει· κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐξηκολούθει ἐ-
 πιτροπῶσα τὴν ἐπιτροπευομένην αὐτῆς μετὰ φιλοστορ-
 γίας και φροντίδος μητρικῆς. Ἡ ἀνατροφή ἦν ἡ ἡγο-
 μένη ἔδωκε πρὸς τὴν Μαρίαν δὲν ἦτο ποσῶς ἐκ τῶν
 τότε συνήθων εἰς τὰς νεάνιδας· διότι ἡ περὶ τὴν ἡθι-
 κὴν ἀνάπτυξιν τῆς κόρης φροντίς τῆς ἦτο πολλοῦ λό-
 γου ἀξία· πρὸς δὲ τούτοις οὐδόλως ἐφαίνετο προδια-
 θετικὴ ἡ ἀφήσῃ τὴν θετὴν αὐτῆς θυγατέρα νὰ δια-
 κριψῇ τὸν βίον τῆς ἐντὸς τῆς μονῆς τῆς Παναγίας ὑπὸ
 τὸ μοναχικὸν κάλυμμα· ἀπ' ἐναντίας αἱ συμβουλαὶ τὰς
 ὁποίας τῇ ἔδιδε ἀπέβλεπον τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ποτὲ συμ-
 περιφορὰν τῆς νεάνιδος, δίδουσαι αὐτῇ ἐνίοτε νὰ ἐνοή-
 σῃ ὅτι εἶχε μέγαν προορισμόν,

Ὅπως δὲ ποτε, ἡ Μαρία ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ βαπτί-
 σματός της ἔφερε τὸ ἔνδυμα τῶν μοναχῶν τῆς Πα-
 ναγίας. Τὸ κάλλος της ἦν ἐξαισιον· και ἀδυνατοῦ-

μεν νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα ἰδέαν τῆς κανονικότητος τῶν
 χαρακτηριστῶν της και τῆς χάριτος τοῦ σώματός της·
 Ἐπικαλούμεθα πρὸς τοῦτο τὰς ἀκολουθούσους φράσεις
 τοῦ Brantôme, αἵτινες φαίνονται ἰδίως δι' αὐτὴν
 γραφεῖσαι.

« Ἡ λευκότης τοῦ προσώπου της ἡμιλλᾶτο πρὸς
 τὴν λευκότητα τοῦ καλύμματος της· ἀλλὰ τὸ τε-
 λειότερον τοῦ καλύμματος ἤττατο και ἐξηλείφετο ἐ-
 νώπιον τῆς χιονώδους λευκότητος τοῦ προσώπου της.
 » Εἶχε προσέτι και ἐντέλειαν φωνῆς γλυκειάς και
 » καθαράς. »

Διό, ἐξαίρεσις μοναχῶν τινῶν ἐναντίων τῆς ἡγουμέ-
 νης, αἱ λοιπαὶ ἡγάπων και ἐλάτρευον αὐτὴν ἐντὸς τῆ
 μονῆς τῆς Parayias ἐν Soissons, και οὐδέμιας ἐξ
 αὐτῶν ἐζηλοτύπητέ ποτε ἕνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς εὐ-
 νοίας ἣς ἔχειρε παρὰ τῇ Μητρί. Εἶχον συνηθίσει· νὰ
 θεωρῶσι τὴν Μαρίαν ὡς πρόσωπον ἀνώτερον διὰ τὸν
 βαθμὸν τοῦ ὄλων τῶν μελῶν τοῦ κοινοβίου, και πρὸς
 τὸ ὅποιον ὤρειλον ν' ἀποδιδῶσι περιποιήσεις ἰδιαζούσας
 και σχεδὸν σιβαζομέν.

Ἡ Μαρία διῆγε βίον γλυκὺν και γαλήνιον. Κατὰ
 καιροῦς ἐζήτηε παρὰ τῆς ἡγουμένης πληροφορίας ἐπι-
 τοῦ μυστηρίου τῆς γεννήσεώς της, ἀλλ' ἡ μοναχὴ ἐ-
 πείθειν αὐτὴν μετὰ πραότητος νὰ μὴ ζητῇ νὰ εἰσδύσῃ
 εἰς ἀπόκρυφα ὧν τὴν ἀποκαλύψιν δὲν τῇ ἐπέτρεπον εἰ-
 σέτι αἱ περιστάσεις. Ἡ νεάνις ἐπέισθη τέλος, και δὲν
 ἀνένεωσε τὰς ἐρωτήσεις της, ἀλλ' ἐνίοτε περιπλανᾶτο
 σκυθρωπῇ και βεμβάζουσα ἐν τῷ κήπῳ και ὑπὸ τὰ τα-
 νύφυλλα και σκιερὰ δένδρα τῆς μονῆς. Εἰς ταῦτα
 ὅμως μία μόνη λέξις τῆς ἀναδόχου αὐτῆς ἤρκει νὰ
 ἐπαναγάγῃ αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν τῆς εὐθυμίαν, μετ'
 ἣν ἀνελάμβανε τὰ μετὰ τῶν μοναχῶν ἄθια αὐτῆς
 παύγια.

Ἡ Μαρία διεκρίνετο πρὸς τοὺς ἄλλοις και καθ'
 ὄλας τὰς ἀσκήσεις διὰ τῆς χάριτος και τῆς εὐστροφου
 ἐπιδειξιότητος ὄλων αὐτῆς τῶν κινήσεων, και διὰ τῆς
 παιδαριώδους ζωηρότητος νεανίσκης ὑπὸ πάντων ἀγα-
 πωμένης.

Οὐδέποτε κατεχρᾶτο τῶν πρωτείων ἅτινα τῇ ἀπέ-
 δίδον· τῆς δ' ἐπὶ τῆς ἀναδόχου αὐτῆς ἐπιβρόχης ἐποίητο
 χρῆσιν μόνον ὅπως ἀποκτᾶ τὴν συγχώρησιν ἐλαφροῦ
 τινὸς σφάλματος πραχθέντος ὑπὸ μοναχῆς.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1587, ἡ ἡγουμένη τῆς
 Παναγίας ἐν Soissons κατελήφθη ὑπὸ βαθυτάτης
 μελαγχολίας. ἐλάμβανε καθ' ἑκάστην ἐπιστολάς, και
 ἐπιστολαὶ αὗται ἐπηύξανον τὴν θλίψιν της. Ἄν και ἡ
 ἡλικία αὐτῆς ἦτο λίαν προκεχωρημένη, ἐπεχείρησεν
 ὅμως ὁδοπορίαν διαρκέσαν τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας·
 ἀλλ' ἡ μελαγχολία της, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὴν
 ἐπιστροφήν, ἐνεχάραξεν ἐπὶ τοῦ προσώπου της χαρα-
 κτήρα σκυθρωπότερον και ψυχρότερον. Τὰς νύκτας και
 τὰς ἡμέρας διῆγεν ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου, παρεδίετο
 εἰς τὰς αὐσχηρότερας σκληραγωγίας τῆς μετανόιας, και
 ἐφαίνετο κατατηχομένη ὑπὸ ἄκρας ἀπελπισίας. Εἰς τὰς
 προσευχὰς της παρελάμβανε και τὴν Μαρίαν ὅπως
 δέηται αὐτὴ πλησίον της και ἐνώνη τὰς εὐχὰς αὐτῆς
 πρὸς τὰς ἰδικὰς της.

Προσεύχου, ἔλεγε πρὸς τὴν νεάνίδα, προσεύχου τέ-

(1) Οἱ μοναχοὶ ἐχρῶντο μαστίγος δι' ἧς ἐμα-
 στίγουν οἱ ἴδιοι τὰς σάρκας των. Ταύτην καλοῦσιν
 οἱ Γάλλοι discipline